

!!! Поради батькам по вихованню дітей !!!

✚ Повірте в унікальність своєї дитини, в те, що Ваша дитина єдина у своєму роді, не схожа на жодну сусідську дитину і не є точною копією вас самих. Тому не слід вимагати від дитини реалізації заданої Вами життєвої програми та досягнення поставлених Вами цілей. Дайте йому право прожити життя самому. Дозвольте дитині бути собою, зі своїми недоліками, слабкостями та перевагами. Приймайте його таким, яким він є. Спирайтеся на сильні сторони дитини.

✚ Не соромтеся демонструвати йому своє кохання, дайте йому зрозуміти, що любитимете його завжди і за будь-яких обставин.

✚ Не бійтеся залюбити дитину, беріть її на коліна, дивіться їй у вічі, обіймайте і цілуйте її тоді, коли їй це хочеться. Як заохочення частіше використовуйте ласку.

✚ Робіть так, щоб ваша любов не обернулася вседозволеністю та бездоглядністю. Встановіть чіткі рамки та заборони (бажано, щоб їх було небагато). Строго дотримуйтеся встановлених заборон та дозволів.

✚ Не поспішайте вдаватися до покарань. Намагайтеся впливати на дитину проханнями. У разі непокори батькам слід переконатися, що прохання відповідає віку та можливостям дитини.

✚ Не забувайте, що ключ до серця дитини лежить через гру. Саме у грі можете передати ті навички та знання, поняття про життєві цінності, краще зрозуміти один одного.

✚ Найчастіше розмовляєте з дитиною, пояснюєте їй суть заборон та обмежень. Допоможіть дитині вербально висловлювати свої почуття та переживання, навчитися розуміти свою поведінку та поведінку інших людей. Психічне здоров'я ваших дітей у ваших руках. Найчастіше покладайтеся на свою любов та інтуїцію.

✚ Діалогу із суспільством дитина навчається у нас, дорослих. Ми його міра, його масштаб, його критерії оцінки інших, ставлення до інших та себе. Перший крок у світі дорослих і однолітків він починає з того, що озирається на нас і судить цей світ за законами, наданими йому нами.

✚ Дуже важливо усвідомити, що стиль ставлення дорослих до дитини впливає не лише на дитячу поведінку, а й на психічне здоров'я дітей; так невпевненість дитини у позитивному ставленні до себе дорослої або, навпаки, впевненість у негативній оцінці її як особистості провокує пригнічену агресивність.

✚ Нам, дорослим, необхідно пам'ятати, що під впливом досвіду спілкування з нами, у дитини не тільки формуються оцінки себе та інших, а й

зароджується дуже важлива особливість – співчувати іншим людям, переживати чужі прикраси та радості як власні.

✚ У спілкуванні з дорослими та однолітками він уперше усвідомлює, що треба враховувати не лише свою, а й чужу точку зору. Педагогічна авторитарність у неформальному спілкуванні з дітьми породжує у них дефіцит самостійності, невміння висловити та відстояти свою думку.

**Спілкуючись із дитиною, дуже важливо відмовитися від позиції,
що наше слово – істина, бо процес спілкування вимагає
розуміння іншого та ототожнення себе з іншими.**